

ΜΕΛΕΤΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

[II]

ΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ βασικός συντελεστής της άνωγχορίστου υπό της 'Αμερικής αντιμετώπισης των διεθνών ζητημάτων, πρέπει να αναζητηθῇ εἰς τὴν ιδιόζουσαν ψυχρότητα των σκαπανέων καὶ πρωτοπόρων, οἱ ὅποιοι, διὰ συνεχῶν πρὸς δυσμὰς μετακινήσεων, κατέκτησαν, ἐπὶ οὐρανὸν καὶ ἐξέπολυσαν τὴν ἀχανὲς ἀμερικανικὴν ἥπειρον. Ἐπὶ τρεῖς περίπου αἰῶνες, καὶ ἰδίως μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀνεξαρτησίας των Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἀλλεπάλληλοι γενεαὶ τῶν θεμελιωτῶν τούτων τοῦ ἀμερικανικοῦ μεγαλείου εἶχον τὰ βλέμματα προσηλωμένα πρὸς δυσμὰς καὶ τὰ νῦνα ἐστραμμένα πρὸς τὴν Εὐρώπην. Ἀπεροσσημένοι ἀπὸ τὰς ἐπειγούσας ὑλικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀρχηγόνου βίου τῆς «μεθορίου», δὲν εἶχον καιρὸν διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀνοφελούς· καί, συνασθασμένοι τὴν μισοκετικὴν ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης θέσιν των, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐθιχῆς καὶ κοινωνικῆς ἐν γένει μορφώσεως, εὗρισκον ἱκανοποίησιν εἰς τὴν βαρὺτητα εὐωμένην πεποθήσιν των περὶ τῆς ἠθικῆς των ὑπεροχῆς. Μ' ὅλον οὖν ἡ «πρωτοπορευτικὴ» περίοδος τῆς ἀμερικανικῆς ἐξελίξεως ἔληξε περὶ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος, ἡ «πρωτοπορευτικὴ» νοστορία ἐξακολουθεῖ νὰ κυβερνᾷ τὴν ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης στάσιν μεγάλων τμημάτων τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Αἱ δὲ κλητικαὶ ἐκδηλώσεις τῆς νοστορίας αὐτῆς εἰνε ἡ κρατος ἐθνικισμός, φανατικὴ πίστις εἰς τὴν ὑπεροχὴν των πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν θεσμῶν τῆς 'Αμερικῆς καὶ ἀκατανίκητος δυσπιστία ἀπέναντι τῆς πολιτικῆς, καὶ ἰδίως τῆς διπλωματίας, των εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

Οἱ ἀνιχνεύοντες εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν 'Αμερικανοὶ (καὶ εἰνε οἱ περισσότεροι), αὐθάνονται σφοδρὰν ἀνησυχίαν, δοάκις ἢ κυβερνητοῖς των ἔχει δοσοληφίας μετ' εὐρωπαϊκῶς κυβερνήσεως. Καὶ τοῦτο, διότι εἰνε πεπεισμένοι οὗτοι οἱ 'Αμερικανοὶ διπλωμάται εἰνε τόσον τίμιον, ἀπλοῦς καὶ «δημοκρατικοῦ», ὥστε πλύνον ἀπαρεγκλίτως θύματα τοῦ μακιαβελλισμοῦ των γηρασάντων ἐν ἀμοιβαῖς Εὐρωπαίων συναδέλφων των. Ἡ ἰδέα αὐτῇ, τὴν ὁποίαν ἀνήχησε τελευταίως ὁ λαϊκὸς φιλόσοφος Οὐίλλ Ράιτς, ἐπὶ εὐκαιρίᾳ τῆς ναυτικῆς συνδιασκέψεως τοῦ Λονδίνου, ὅχι μόνον ἀδικεῖ τὴν ἐπείροχον ἐπιδειξίτητα των περισσοτέρων 'Αμερικανῶν διπλωματῶν (τοῦ Φραγκλίνου, τοῦ Τζέφερσον, των Ἀνταμς, τοῦ Σούαντ, τοῦ Χαϊὺ καὶ τοῦ Χιούζ), ἀλλὰ παραγνωρίζει, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὴν ραγδαίαν δημοκρατικοποίησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Μὲ τὸ νὰ εἰνε ὁ μῦθος ἐντελὸς ἀνιστόρητος καὶ ἀδικαιολόγητος ἡ δεισιδαιμονία αὐτῇ, δὲν παύει νὰ εἰνε σοβαρὸν πρόσκομμα εἰς τὴν εὐρωπαικὴν διεθνή συνεργασίαν τῆς 'Αμερικῆς.

Ἡ «πρωτοπορευτικὴ» νοστορία ἐπέχρησε, δι' ἐνδογόνους λόγους, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. Διὰ τοῦτο ὁ ἀμερικανικὸς ἐθνικισμὸς ἀκμάζει γενικῶς εἰς τὰς μεσοδυτικὰς καὶ δυτικὰς πολιτείας καὶ ἔχει

τὰς ρίζας του εἰς τὰ εὐρέα λαϊκὰ στρώματα των γεωργῶν, ἐργατῶν καὶ μικροαστῶν, δηλαδὴ τῆς μεγάλης πλειονότητος τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Ἐξ ἄλλου, ἡ διεθνιστικὴ συνείδησις περιορίζεται εἰς τὴν ἔλιτε των διανοουμένων, των ἀκαδημαϊκῶν κύκλων, των ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν καὶ ὁρασμένων τάξεων μεγαλοεπιχειρηματιῶν, καὶ ἰδίως των τραπεζιτῶν. Ἐὰν εἰς τὴν «πρωτοπορευτικὴν» νοστορίαν προσθέσωμεν καὶ τὴν ιδιόζουσαν ψυχολογικὴν κατάστασιν των σχετικῶς προσφάτων μεταναστῶν, πολλοὶ των ὁποίων, προσεχόμενοι ἀπὸ καταδυναστεύοντα ἔθνη ἢ κοινωνικὰς τάξεις, μεθοῦν μετ' αὐτοῦμα τῆς συνάψεως, ποὺ τοὺς δίδει ἡ ἀμερικανικὴ των ἰθαγένεια, καὶ ὑπερθεματίζουν εἰς τὸν λεγόμενον 100% ἀμερικανισμόν καὶ τὴν εὐρωπαϊκοφίαν, ἔχοντες ἀρκετὰ πιστὴν ἐκκρίσιν τῆς ἀπέναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ στάσεως των ἀμερικανικῶν μαζῶν.

Τὴν εἰκόνα αὐτὴν ἡμῶς νὰ μελετήσῃ κανεὶς ἐν μικρογραφίᾳ εἰς τὸν Σικάγον, τὸν ὁμφαλόν (ἀπὸ γεωγραφικῆς ἀποψέως) καὶ τὴν ἀντιπροσωπευτικώτατον, πνευματικῶς, πόλιν τῆς 'Αμερικῆς, ὅπου τὰ ἀνὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐπὶ οὐρανὸν «μεθορίου» καὶ «πρωτοπορευτικῆς» πολιτισμοῦ διασπένδονται εἰς τὰς ἑξῆς πέντε κατεύσεις.

Τὸ περίφημον «Βήμα τοῦ Σικάγον» εἰνε, ἀναμφισβήτητος, ἡ σοβαρώτατος ἐθνικόφρων ἱσημερία τῆς 'Αμερικῆς, ἐσακοῦσα πολλὰ μεγαλεπρεπῶς ἐκδορὰν παρὰ ἡ λεγὼν των ὑπερθεματιστικῶν δογμάτων τοῦ μεγαστῆνος τῆς ἀμερικανικῆς δημοσιογραφίας Χίρσι. Ὁ φανατικώτερος ὑπέρμαχος τῆς ἀμερικανικῆς ναυτικῆς ὑπεροπίας εἰνε ὁ δημοσιογραφικὸς ἀντιπροσωπεύς μῆς των ἐκλογικῶν περιφερειῶν τοῦ Σικάγον καὶ πρόεδρος τῆς ἐπὶ των ναυτικῶν ἐπιτροπῆς τῆς κάτω βουλῆς Μπρίττεν. Πρὸ ὀλίγων μόλις μηνῶν, τὸ ὅπερονμπλκανικὸν κόμμα τῆς πολιτείας τῆς Ἰλλινόης, (τῆς ὁποίας τὸ ἥμιον περίπου ἀποτελεῖ τὸ Σικάγον), ἀνέδειξε ὡς ἐκπονητὴν γερουσιαστὴν, διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας, τὴν κυρίον Ρολὺ Χάρνα

Μακόρμικ, μετ' ἀπογράμματα τὴν ἀσπηρὰν ἀποχρῆν των Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀπὸ καθὲ σχέσιν μετ' αὐτὸν Διεθνὲς Δικαστήριον. Τέλος, ὁ δήμαρχος τοῦ Σικάγον Τόμσον ὀφείλει τὴν ἐπανειλημμένην ἐκλογὴν του, μεταξὺ ἄλλων, καὶ εἰς τὴν χορδοειδῆ ἐκμετάλλεισιν των προλήψεων των διαφόρων φυλετικῶν ὁμάδων, καὶ ἰδίως τῆς καθυστερημένης ἀγγλοφιλίας των Ἰρλανδῶν καὶ Γερμανῶν, πρὸς ἐξενείμεισιν των ὁποίων ἐπισέθη οὗτι δὲν θὰ ἐπέτρεπε εἰς τὸν βασιλεῖα Γεώργιον 5ον (δηλαδὴ τὴν ἀνύπαρκτον ἀγγλικὴν προπαγάνδαν) «νὰ χάσῃ τὴ μύτη του» εἰς τὸ Σικάγον!

Ἡ ἰδιόζουσα νοστορία των μεσοδυτικῶν καὶ δυτικῶν πολιτειῶν ἐξηγεῖ ἕνα περιεχόμενον ἀμερικανικὸν φαινόμενον, τὸ ὁποῖον ἐκπλήττει τὸν Εὐρωπαῖον παρατηρητὴν, διότι εἰνε τόσον ἀντίθετον πρὸς τὴν εἰς τὰς περισσότερας χώρας τῆς Εὐρώπης ἐκκρατοῦσαν κατάστασιν—τὸ γεγονός, δηλαδὴ, οὗτι οἱ φανατικώτεροι ἐθνικισταὶ μεταξὺ των 'Αμερικανῶν πολιτευομένων εἰνε ἀκριβῶς ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα εἰνε προσοδευτικοὶ καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην θὰ ἐθεωροῦντο, mutatis mutandis, ὡς ἀριστερίζοντες. Ἡ Κοινωνία των Ἐθνῶν, τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον καὶ πᾶσα, ἐν γένει, σοβαρὰ ἀπόπειρα προσεγγίσεως καὶ συνεργασίας μετ' αὐτῇ, ἐξήφθη, κατεπληρωμένη σφοδρότατα ἀπὸ των κορυφαίων «προσοδευτικῶν» γερουσιαστῶν τῆς μεσοδυτικῆς καὶ δυτικῆς 'Αμερικῆς, καθὼς ὁ μακαρίτης Λαφόλεττ τῆς Οὐϊσκόνσιν, ὁ πρῶτος γερουσιαστὴς Ρήντ τῆς Μισούρης, ὁ Τζόνσον τῆς Καλιφορνίας, ὁ Νόρρις τῆς Νεβράσκας καὶ ὁ πατισχυρὸς Μπόρα τῆς Ἀϊντάχο, ὁ ὁποῖος, χάρις εἰς τὴν στρατηγικὴν θέσιν τοῦ π. οὐδρὸν τῆς ἐπὶ των ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῆς τῆς γερουσίας, τὴν ἐξαιρετικὴν νοημοσύνην καὶ μελετηρότητα, καὶ τὴν ἀπαράμυλλον ἐγκλωτίαν του, ἐξακεί οὐσιαστικῶς τὰ καθήκοντα ἐπὶ των Ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν των Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ὁ ἐθνικισμὸς ὁμοῦ αὐτὸς δὲν ἔχει ἐπιθετικὰς βλέψεις· εἰνε ἀσπηρὸς καὶ ἐλλειπρῶς ἀμυντικός. Πεπεισμένοι περὶ τῆς οἰκονομικῆς—καὶ ἠθικῆς—ὑπεροχῆς τῆς

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ Τ.Ω. 1839

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

{ Εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα.
{ Ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμία.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ Ἀνοικτὸν μέχρι τῆς 8 μ. μ.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΡΑΞΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

χώρας των, οι 'Αμερικανοί εθνικιστά αποκρούουν εντόνως τὰς μονίμους δεσμεύσεις και περιπλοκάς, αὐτοῖα, κατὰ τὴν γνώμην των, θ' ἀπέβανον εἰς ὄφελος τῶν ἀσθενεστέρων ἔθνων τοῦ ἀμαριωλοῦ παλαιοῦ κόσμου. Οἱ δὲ περισσότερον εὐφάνταστοι προβλέπον ἀκόμη καὶ «προληπτικὸν» κατὰ τῆς 'Αμερικῆς πόλεμον, ἀποσκοποῦντα νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐθμερίαν των καὶ νὰ ἀνακόψῃ τὴν παγκόσμιον οικονομικὴν των ἐπέκτασιν. Ἐξ οὗ, τὸ δξέψωρον φανόμενον ἐνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐναβρύνεται διὰ τὴν φιλειργενικότητα καὶ τὸν ἰδεαλισμὸν του, καὶ ὅμως κολινσεργεῖ προκειμένον νὰ ὁργανωθῇ καὶ νὰ θεσμοποιηθῇ τὸ μεταπολεμικὸν εἰρηστικὸν ρεῦμα καὶ νὰ τεθῇ τέγμα εἰς τὴν μέχρη τοῦδε ἐπικρατήσαν διεθνή ἀναρχίαν.

Χαρακτηριστικὸν προῖον τῆς κατ' ἐξοχὴν ἀμερικανικῆς αὐτῆς ἀντιμετώπισεως τοῦ προβλήματος τῆς παγκοσμίου εἰρήνης εἶνε ἡ θεωρία τῆς «ἐπικηρύξεως» (outlawry) τοῦ πολέμου, ἡ ὁποία ἀπεκρουσταλλώθη διπλωματικῶς εἰς τὸ «σύμφωνον Κέλλογκ». Αἱ βασικαὶ ἰδέαι τοῦ συμφώνου ἐξετέθησαν εἰς ἓνα ἱστορικὸν ψήφισμα, ὑποβληθὲν εἰς τὴν γενοσάν, τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1923, ὑπὸ τοῦ γενοῦσαιστοῦ Μπόρα, τοῦ συνεχιστοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρικῆς καὶ τῆς «προτοπορετικῆς» συγχρόνως παραδόσεως καὶ τελείον ἐκπροσώπου τῆς ἀμερικανικῆς νοοτροπίας εἰς τὰς διεθνῆς σχέσεις. Τὸ ἐν λόγῳ ψήφισμα προτείνει τὴν «ἐπικύρησιν» τοῦ πολέμου ὡς μέσου διακανονισμοῦ διεθνῶν διαφορῶν, τὴν «καρτικοποίησιν» τοῦ διεθνούς νόμου ἐπὶ τῇ βάσει λαϊκῆς καὶ δικαστικῆς μετὰξ τῶν ἔθνων, τὴν ἴδρυσιν «διεθνῶς δικαστηρίου (ἐντελὸς ξένου πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν ἔθνων), καθ' ὑπόδειγμα τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν», τὸ ὁποῖον θὰ ἀντλή τὴν ἐκτελεστικὴν του δύναμιν ἀπὸ τὴν «ἐπίσην τῆς διεθνῶς κοινῆς γνώμης».

Αἱ προτάσεις αἰτᾷ ἀποκαλύπτουν τὴν χαρακτηριστικὴν προτίμησιν τῶν Ἀμερικανῶν, καὶ ἰδίως τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν σχολὴν τῆς «ἐπικηρύξεως» τοῦ πολέμου, πρὸς τὴν διὰ τῆς δικαστικῆς οδοῦ διενθέτησιν τῶν διεθνῶν ζητημάτων καὶ τὴν ἀκατανίκητον δυσπιστίαν των πρὸς τὰς πολιτικὰς καὶ διπλωματικὰς μεθόδους, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν εὐρωπαϊκὴν παράδοσιν. Περιορίζον ὅμως τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ διεθνῶς δικαστηρίου εἰς «δικασίμους» μόνον διαφορὰς, τὸ ψήφισμα τοῦ Μπόρα ἀποκλείει ὅλα σχεδὸν τὰ μεγάλα—ἡ μικρά—ζητήματα (καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα τὸ ἔθνικον «γόντρον» καὶ τὴν ἐθνικὴν «τιμὴν»), τὰ ὁποῖα, τὰ ἰσχυρὰ ἰδίως κράτη, ἀρνούνται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν κρίσιν τρίτων, καὶ τὰ ὁποῖα συνήθως προκαλοῦν τὰς διεθνῆς συρράξεις. Ἐξ ἁλλου, ἀποκρούον τὴν χρησιμοποίησιν βίας, ὑπὸ οἷανδήποτε μορφήν, καθιστᾷ ἀκόμη προβληματικωτέραν τὴν ἐπέλευσιν ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐνδεχόμενον νὰ θύρουν ζωτικὰ συμφέροντα τῶν μεγάλων ἰδίως δυνάμεων.

Ἐπειδὴ, ἀκριβῶς, ἐνετεινέθη ὑπὸ τῶν ἰδεῶν τούτων, τὸ «σύμφωνον Κέλλογκ» διὰ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν «ἀμυντικῶν» πολέμων καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ ὁποιονδήποτε πιστικοῦ μέτρου κατὰ τῶν παρα-

βατῶν του—ἀφήκε τὰ διεθνή πράγματα ὅπου περὶπου εὐρίσκοντο καὶ πρὸ τῆς συνάψεώς του. Διὰ τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα, ἔνεκα βαρυντέρων λόγων, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ κατέλθουν εἰς πόλεμον, εἶνε περιττὸν διὰ τὰ κράτη ὅμως, τὰ ὁποῖα, δι' ἐξίσου ἀποχρῶντας λόγους, μοιραίως φέρονται πρὸς σύγκρουσιν, εἶνε προδήλως ἀνεπαρκές. Ἡ ἀνεπαρκεία του αὐτῆς ἐγενε καταφανής, ὅχι μόνον διὰ τὸ ἐπεκαλέσθη πέρυσι ἀνεπιτυχὸς ὁ 'Αμερικανὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπουργός κ. Σίμσον, πρὸς ἐπὶ τῶν τῆς περὶ τοῦ αἰθηροδρόμου τῆς Μαντζουρίας οὐρορρωστικῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν σχετικὴν εἰς τὴν γενοσάν συζήτησιν, ὁ πνευματικὸς πατήρ του, γενοῦσαιστῆς Μπόρα, ἐδῆλωσεν δι, καὶ ἐὰν ὑφίστατο τὸ σύμφωνον Κέλλογκ, τὸ 1898, ἡ 'Αμερικὴ θὰ ἦτο πληρέστατα δικαιολογημένη κηρύττουσα τὸν πόλεμον κατὰ τῆς 'Ισπανίας, μετὰ τὴν καταβύθισιν τοῦ πολεμικοῦ «Μαῖν», καθ' ὃ εὐδροσκομένη ἐν καταστάσει νομίμου ἀμύνης!

♦♦♦♦

Ὁ στενὸς ἑθνικισμὸς τῆς Ἀμερικῆς, ὡς κράτους, ἐβρίσκειτο εἰς προφανή ἀντίθεσιν πρὸς τὸν εὐρύτερον διεθμισμὸν καὶ ἀνθρωπισμὸν τῶν 'Αμερικανῶν ἰδιωτῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὁργανώσεων. Ὁ Ρόμπερτσο ὁ νεώτερος καὶ τὸ φερώνυμον Ἰνστιτούτον, τὸ κληροδότημα Κάπτεν, διὰ τὴν ἀναγωγὴν τῆς διεθνῆς ἐπικύρησιν καὶ ἄλλα παρόμοια ἰδρύματα, ἀπενέεινται πρὸς τὸν αὐτὸν πνεύματος διεθνῆ ἀντιλήψεως, τὸ ἑπίσημον ὅμως κράτος ἐπὶ ἀκαταπαύστως μετὰ τῶν ἄλλων κρατῶν ἀρκεῖται ἐπὶ ἐκατομύριον κολληρίων ἐνδεχόμενων διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῆς παγκόσμιας ἐποχῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς—προκειμένου ὅμως πρὸς τὴν κατεστῶτον ἡγεσίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, πιεζομένη ὑπὸ τῆς ἐθνικιστικῆς ἀκατονότητος τοῦ ἀμερικανικοῦ κράτους, ἐπαμυσφᾷ ἀντιδιαστολὴν μετὰξ φιλαρμονίας καὶ ἱμνοῦ. Καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ ἀμερικανικὴ φιλανθρωπία διέθετε ὑπέρρογκα ποσὰ διὰ τὴν περιθάλψιν τῶν σεισμοπαθῶν τῆς 'Ιαπωνίας, τὸ κογκρέσσον ἐψηφίσε δρακόντειον νόμον περὶ πλήρους ἀποκλεισμοῦ τῆς ἐξ 'Ιαπωνίας μεταναστεύσεως. Πολύκριτοι 'Αμερικανοὶ συνεργάσθησαν καὶ συνεργάζονται μετὰ τὴν Κοινωνίαν τῶν ἔθνων καὶ ἐπρωτοστάτησαν εἰς τὸ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἐπιτελεσθῆν ἔργον τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀνοικοδομήσεως εἰς δὲ τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον ἐπηρέτησαν κορυφαῖοι νομομαθεῖς καὶ πολιτικοί, καθὼς ὁ καθηγητὴς Μούρα καὶ ὁ πρῶτος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπουργός καὶ νῦν ἀρχιδουκὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Χιούζ. Ἡ κυβερνήτης ὅμως τῆς Οὐάσιγκτον, ὅχι μόνον δὲν προσεχώρησε εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν ἔθνων, ἀλλὰ καὶ ἐχάραξε, διὰ τοῦ συμφώνου Κέλλογκ καὶ τῶν ναυτικῶν συνδιασκέσεων, ἰδίαν ἐιρηστικὴν πολιτικὴν, ἡ ὁποία εἶνε ριζικῶς ἀντίθετος καὶ ἐπνοομενικὴ τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἡ Γενεύη.

Ὁ ἀμερικανικὸς ἑθνικισμὸς, τὸν ὁποῖον ἐπιμόνως ἐπνοομεῖ ἡ ὁλονὴν ἀξάνουσα ἐπαιρησὶς τῆς διανοητικῆς ἀριστοκρατίας τῆς χώρας, μοιραίως θὰ μειωθῇ, ὅταν ἡ ἀδύνητος τῶν πραγμάτων πείσῃ πείσῃ τὸν ἀμερικανικὸν λαὸν δι, ἡ μὲν ἡθικὴ ἐπε-

ροχή του εἶνε ἀδαπάνη, ἡ δὲ οἰκονομικὴ αὐτάρκεια καὶ πολιτικὴ αὐτοτέλεια δὲ οἷον—ὅποτε ἔθνος, εἶνε, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἐπικίνδυνος χίμαρα. Τὸ εἰσαγόμενον τῆς οἰκονομικῆς ἀλληλοεξαρτήσεως καὶ τῆς πολιτικῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἔθνων κηρύσσεται εἰς τὴν 'Αμερικὴν, ὅχι μόνον ὑπὸ διανοουμένων καὶ ἀκαδημαϊκῶν, καθὼς ὁ πρῶτος τοῦ κολουβιανοῦ πανεπιστημίου δόκτωρ Μπῶτλερ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ προοδευτικῶν καὶ πεφωτισμένων μεγαλοεπιχειρηματιῶν τοῦ τύπου τοῦ ἀρχοντάκου τοῦ σχεδίου τῶν ἐπανορθώσεων "Οουεν Γιούγκ. Τὸ δὲ κήρυγμα τοῦτο θὰ ἐνισχυθῇ, ὥρισμένως, ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία, κοινὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, προσέβαλε καὶ αὐτὴν τὴν ἐθνημεροῦσαν 'Αμερικὴν.

Τὸ τελευταῖος ψηφισθὲν ἀπαγορευτικὸν σχεδὸν δασμολόγιον εἶνε ἡ *reductio ad absurdum*, καί, συνεπῶς, ἴσως, καὶ ἡ τελευταία ἐκδήλωσις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐθνικισμοῦ τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Ὅταν ὁ ὁμοῦς ἀποδεχθῇ δι, ὁ τελωνειακὸς προστατευτισμὸς ἔπαισε πλέον νὰ εἶνε πανάκεια, ὅταν ὁ πενόμενος καὶ κόπτης ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ὑπερπαραγωγῆς γεωργὸς τῶν Κάνσας καὶ τῆς Ἀϊόβας καὶ ὁ ἀνεργὸς ἐργάτης τῆς Μασαχουσέτης καὶ τῆς Πενσυλβανίας, ἀντιληφθῶν δι, ἡ ἐξαγωγή προϋποθέτει εἰσαγωγὴν καὶ δι, ὁ θεμελιώδης μετὰξ τῶν ἔθνων οἰκονομικὸς νόμος εἶνε ἡ ἀμοιβαῖότης, τότε θὰ πεισθῶν δι, ἡ αὐτοτέλεια καὶ ἡ ἀπεριόριστος ἀσκήσις τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας ἰσοδυναμοῦν πρὸς διεθνή ἀναρχίαν, καὶ τὴν ὁποίαν ἐχρῶνται νὰ ἀρνησθῶνται ἅπαντα κράτη. Μία ἰσοπύνη μετὰστρεφὴ τοῦ φρονήματος τῶν ἀμερικανικῶν μαζῶν, ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων, θὰ ἔχη ὡς ἀμεσον ἐπακόλουθον τὴν πολιτικὴν ἀμοιβαῖότητα, δηλαδή, τὴν στενωτέραν συνεργασίαν τῆς Ἀμερικῆς μετὰ τὸν λοιπὸν πολιτισμένον κόσμον, πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς διεθνῆς κοινωνίας, σύμφωνα μετὰ τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας οἱ ἰδρυταὶ πατέρες» ἔθεσαν ὡς βάσεις τῆς ἀμερικανικῆς κοινωνίας: τοῦ σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ πληθῶν, τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς αὐθαιρεσίας ὑπὸ τοῦ κράτους τοῦ νόμου καὶ τῆς ἰσότητος τῶν εὐκαιριῶν.

Νέα Ὑόρκη, Σεπτέμβριος

Ν. Σ. ΚΑΤΣΑΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ - ΣΤΑΣΙΟΥ 28

Χημικά λιπάσματα. Ἀπλά
καὶ σύνθετα. Ὅξια ἐν γένει.
Γεωργικά φάρμακα.

Υαλοργεῖα λευκῆς καὶ
πρασίνης ὕλου, διὰ πάσαν
χοῆσιν. Υαλοπίνακες.